

De begeleiding die een leerlinge nodig had, is ver onder de maat gebleven. Leerkracht weigerde in te zien dat zijn optreden de oorzaak van de moeilijkheden was die de leerlinge ondervond. Die leerkracht werd niet gecorrigeerd.

06/07 Z- 03, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 15 november 2006

De klacht is afkomstig van mevrouw A, moeder van de minderjarige B, gewezen leerlinge van de Katholieke Basisschool X. Zij is gericht tegen de heer de heer K, mevrouw L en de heren M en N, respectievelijk als onderwijskracht, onderwijskracht, directeur en ib'er verbonden aan School X.

Inhoud van de klacht:

B, geboren in januari 1995 heeft in juli 2002 gezien dat haar vader plotseling overleed. Dat heeft, met de daardoor ontstane paniek en de reanimatiepogingen, waarvan zij getuige was, een enorme invloed op haar gehad. Deze gebeurtenissen hebben bijzondere begeleiding noodzakelijk gemaakt.

In het schooljaar 2005/2006 kwam B in de groep te zitten van de heer K en mevrouw L.

In de loop van het eerste trimester deelden deze leerkrachten aan klaagster mede dat zij B niet konden bereiken en dat zij graag wilden dat de speltherapeute bij wie B in behandeling was, met hen in contact zou komen. Zij bleek namelijk op alle fronten te stagneren.

Klaagster heeft toen aangegeven dat, wanneer de problematiek van B in kaart was gebracht, hetzij haar speltherapeut, hetzij haar psycholoog, contact met School X zou zoeken om een en ander te bespreken.

Klaagster moest constateren dat de stagnatie die B vertoonde haar oorzaak vond in het autoritaire gedrag en de starre houding van de heer K.

Op 16 februari 2006 is er een gesprek op school geweest waaraan zijzelf, B's psycholoog en de aangeklaagden K, L en N deelnamen.

Klaagster heeft toen aangegeven dat B's blokkade werd veroorzaakt door de wijze van optreden van de heer K. Deze echter weigerde te aanvaarden dat in zijn optreden voor de klas de oorzaak was gelegen van de moeilijkheden van B. Van datgene wat klaagster ter staving van haar opvatting aanvoerde, werd de ernst niet toegegeven.

De houding van mevrouw L tijdens het gesprek was dermate beschermend voor de heer K dat voortzetting van het gesprek geen zin meer had. Besloten werd op een later tijdstip het gesprek voort te zetten.

Uiteindelijk is er pas op 8 mei 2006 een vervolgesprek geweest. Daarbij waren ook de schooldirecteur, de heer M, en een lid van de directie van het bevoegd gezag, aanwezig. Ook dat gesprek leidde niet tot een oplossing.

Mevrouw L liet in dat gesprek blijken dat zij een probleem had met klaagster.

Zij zei een gesprek onder vier ogen met de heer O, B's psycholoog, te willen.

Toen mevrouw L contact had gehad met de heer O, heeft zij geen contact meer opgenomen met klaagster. De schoolleiding gaf ook geen aanzetten in die richting.

Toen klaagster op 19 mei 2006 telefonisch contact had met de heer M, deelde die daarin mede dat de impasse waarin men zich bevond niet zijn probleem was.

Hij deelde verder mede dat hij niet kon instaan voor wat er in de klas zou gebeuren.

Vanaf 19 mei 2006 is B thuisgehouden, aangezien haar veiligheid op school niet kon worden gegarandeerd.

Contact met de leerplichtambtenaar heeft klaagster duidelijk gemaakt dat de school de afwezigheid van B niet heeft doorgegeven.

Inmiddels zit B op een andere school. Het gaat nog steeds niet goed met haar. Klaagster schrijft dat toe aan de wijze waarop op School X met B's problematiek is omgegaan.

Beoordeling door de Commissie

Voor de Commissie is vast komen te staan dat, B een leerlinge is die bijzondere zorg nodig heeft.

In het eerste trimester van het schooljaar 2005/2006 bleek de ontwikkeling van B ernstige stagnatie te vertonen. Haar groepsleerkrachten, mevrouw L en de heer K, aangeklaagden,

maakten in de leerlingbespreking van november 2005 melding van opvallend gebrek aan communicatie en het niet tonen van enige emotie door B.

Het was de leerkrachten bekend dat B in speltherapie was. Zij hebben daarom verzocht aan klagster om contact te mogen leggen met de bewuste therapeute om zich beter op de hoogte te kunnen stellen van wat de stagnatie veroorzaakte en om daarmee de begeleiding te verbeteren.

Klagster heeft na overleg met de speltherapeute daarop medegedeeld dat, wanneer een en ander in kaart was gebracht, ofwel de speltherapeute, ofwel de psycholoog O contact zou opnemen met de school.

Op 16 februari 2006 is er op initiatief van de school een gesprek geweest met klagster en de heer O. Namens de school namen de aangeklaagden L, K en N deel aan dat gesprek.

Aan de heer K werd toen door klagster verweten dat aan zijn wijze van optreden de oorzaak van de problemen van B toe te schrijven was. K werd door die mededeling overrompeld.

Mevrouw L heeft het toen voor haar collega opgenomen.

Het gesprek leidde niet tot overeenstemming. Besloten is toen het gesprek op een ander tijdstip voort te zetten.

Uiteindelijk is er op 8 mei 2006 een vervolgesprek geweest. De heer M en de bovenschools directeur van het bevoegd gezag waren daarbij ook aanwezig.

Uit dat gesprek bleek dat de verhoudingen geëscaleerd waren. Zo werd duidelijk dat mevrouw L een probleem had met klagster hetgeen aan verder contact tussen hen in de weg heeft gestaan. De heer M, in zijn hoedanigheid van directeur daarop attent gemaakt door klagster, weigerde nadien de ontstane impasse te doorbreken.

Aangezien klagster de situatie op School X voor B bedreigend vond, heeft zij haar vanaf 19 mei 2006 thuisgehouden. Inmiddels zit B op een andere school.

De Commissie beschouwt de klacht tegen deze achtergrond.

Toegesplitst op de voor de Commissie wezenlijke onderdelen oordeelt zij als volgt:

Het optreden van de heer K:

Dat de stagnatie bij B is ingetreden in het jaar waarin zij les had van de heer K is in voldoende mate gebleken. Er is echter onvoldoende aan belastende gedragingen aangevoerd om diens optreden voor de klas als de oorzaak van die stagnatie aan te kunnen wijzen. Wat klagster aan voorbeelden heeft gegeven, kan niet de gevolgtrekking wettigen dat er sprake zou zijn geweest van autoritair optreden en van een starre houding.

Zij verklaart de klacht, voor zover die zich richt tegen het functioneren van de heer K in de klas, ongegrond.

De houding van mevrouw L

Kennelijk zijn er in het gesprek van 16 februari 2006 felle verwijten geuit aan het adres van de heer K. Hij raakte daardoor aangedaan.

Zijn directe collega, mevrouw L heeft het toen voor hem opgenomen

De Commissie ziet onder de omstandigheden waarin het gesprek werd gevoerd geen reden om mevrouw L te verwijten dat zij het bespreken van een probleem onmogelijk heeft gemaakt.

Voor wat betreft het omgaan met het probleem dat mevrouw L met klagster had en waarvan zij tijdens het gesprek van 8 mei 2006 blijkt heeft gegeven, merkt de Commissie op dat zij om uit de impasse te geraken het initiatief heeft genomen tot een gesprek onder vier ogen met de psycholoog O.

Tijdens de zitting heeft mevrouw L aangegeven dat, wanneer het contact met een bepaalde ouder teveel wordt, op de leerkracht de plicht rust alsnog op een later tijdstip te pogen tot herstel van de verhoudingen te komen. Haar voorstel tot een gesprek met de heer O was een poging in die richting. Dit gesprek heeft echter niet geleid tot het wegnemen van het probleem dat zij met klagster had.

Naar het oordeel van de Commissie heeft mevrouw L in voldoende mate getracht de vastgelopen verhouding met klagster weer vlot te trekken.

Waar de klacht zich richt tegen de hier bedoelde houding van mevrouw L, verklaart de Commissie die ongegrond.

De wijze van begeleiden van B:

Voor de Commissie is voldoende vast komen te staan dat B, mede gelet op haar ervaringen, een kind is dat bijzondere begeleiding nodig heeft. Toen haar leerkrachten hadden geconstateerd dat zij daarvoor externe hulp nodig hadden, hebben zij in november 2005 contact willen zoeken met de speltherapeute bij wie zij in behandeling was.

Door klaagster is vervolgens aangegeven dat het door de leerkrachten gewenste contact met de school pas gelegd zou worden, als de problematiek van B volledig in kaart was gebracht.

Nu hierdoor de leerkrachten van mogelijk wezenlijke informatie verstoken bleven, had het op de weg van School X gelegen om zich anderszins een beeld te vormen van datgene waaraan het bij B schortte en om aan de hand daarvan vast te stellen of de school zelf wel tot het geven van de juiste begeleiding in staat moest worden geacht.

De Commissie heeft vast moeten stellen dat van de mogelijkheden die men op School X had om zich meer zicht te kunnen verschaffen op B's problematiek geen optimaal gebruik is gemaakt.

Waar de klacht inhoudt dat de school meer had kunnen doen om inzicht te krijgen in de problematiek van B en om vervolgens op de juiste wijze te kunnen reageren, verklaart de Commissie die gegrond.

De communicatie vanuit School X:

Klaagster heeft, daarin gesteund door B's psycholoog, in februari 2006 de school en in het bijzonder de heer K in niet mis te verstane bewoordingen verweten dat zij ernstig tekortschoten. De desbetreffende leerkrachten zijn door de toonzetting daarvan kennelijk zodanig geraakt dat het voeren van gesprekken met klaagster hun zwaar viel. Mevrouw L heeft in het gesprek van 8 mei 2006 aan klaagster aangegeven een probleem met haar te hebben.

Er is vanaf die datum geen rechtstreeks contact meer geweest tussen hen beiden.

Door klaagster is gesteld dat de heer M op 19 mei 2006 aan klaagster heeft medegedeeld dat mevrouw L volgens hem niet verplicht was om aan de impasse die was ontstaan een einde te maken. Deze bewering is niet weersproken.

Voor de Commissie staat voorop dat ingeval van verstoorde verhoudingen tussen een of meer personeelsleden van een school enerzijds en een ouder anderzijds van die school een dermate grote professionaliteit mag worden verwacht dat moeilijkheden in de communicatie daarmee ondervangen kunnen worden. Op een school rust dan ook de plicht dat zij alle mogelijke moeite doet om problemen tussen personeelsleden van de school enerzijds en ouders anderzijds op te lossen.

De heer M heeft niet aangegeven dat hij na 8 mei 2006 voldoende pogingen heeft ondernomen om klaagster de mogelijkheid te geven met een onderwijsgevende contact over B te hebben.

Er is de Commissie slechts duidelijk geworden dat hij zich op 19 mei 2006 tegenover klaagster heeft uitgelaten in die zin dat de impasse die was ontstaan niet zijn probleem was.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover die zich richt tegen het tekortschieten van de communicatie vanuit School X, dan ook gegrond, al wil zij daaraan niet de in de klacht gebezigde kwalificatie laks en conflictvermijdend verbinden.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan om erop toe te zien dat de bij haar aangesloten scholen voldoende toegerust zijn om ten aanzien van kinderen die bijzondere zorg nodig hebben, dit gegeven tijdig te signaleren en in kaart te brengen en om aan de hand daarvan vast te kunnen doen stellen hoever de door de school te bieden mogelijkheden reiken.